

Kubko by sa rád pustil do maľovania, ale nevie nájsť vodové farby. Na mieste, kde zvyknú byť, leží Mojkáčik. Mojkáčik je Kubkova najobľúbenejšia plyšová hračka. Nenašiel ich ani v skrini s hračkami.



Kubko beží za rodičmi. Mama a ocko sú v pivnici a snažia sa upratať haraburdy.

„Moje vodovky sú fuč!“ oznámi Kubko.

Mama zasunie debnu do police. „Tak ich musíš pohľadať.“

„Už som ich hľadal!“ odvetí Kubko.

„Aj v skrini s hračkami?“ spýta sa ocko.

„Najmä tam,“ odpovie Kubko.

„Tak si maľuj farbičkami,“ navrhne mama.



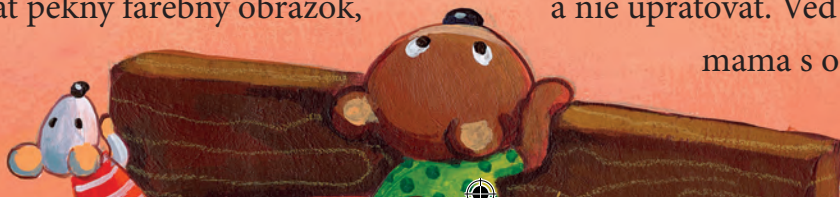
Kubko však chce maľovať štetcom, a na to potrebuje vodové farby. Konečne sa spoza debien s rárohami vynorí ocko.

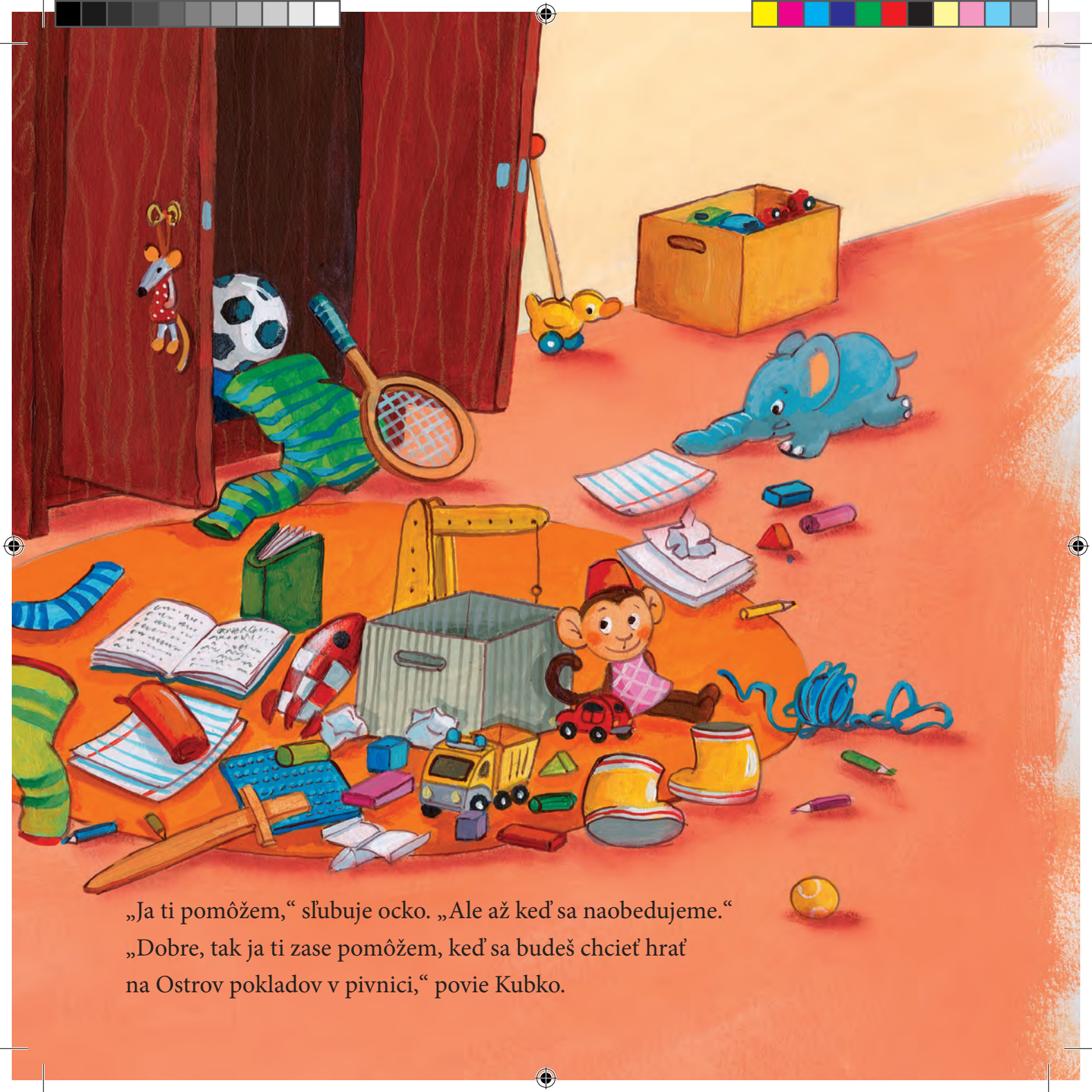
„Pomôžem ti s hľadáním,“ navrhne.

„Och nie, Kubko!
Zase si sa hral na
Ostrov pokladov?“
pýta sa ocko po
príchode do detskej
izby.
„To iba tak vyzerá,“
odvetí Kubko.



Keď sa Kubko hrá na Ostrov pokladov, všetky hračky nahádza na veľkú kopu. To je potom ten ostrov plný pokladov. „Musíš to hneď upratať, Kubko,“ povie ocko. „Potom určite niekde nájdeš aj vodové farby.“ „Ach, nie!“ zamrmle chlapček. Veď chcel iba namaľovať pekný farebný obrázok, a nie upratovať. Veď už upratuje aj mama s ockom. Nestačí to?





„Ja ti pomôžem,“ sľubuje ocko. „Ale až keď sa naobedujeme.“
„Dobre, tak ja ti zase pomôžem, keď sa budeš chcieť hrať
na Ostrov pokladov v pivnici,“ povie Kubko.